

Kijken achter de schutting

door **BERTJAN TER BRAAK**

AMSTERDAM, vrijdag

De schuttingen staan nog onverbidlijk voor het Scheepvaartmuseum in Amsterdam. Gesloten voor het publiek wegens renovatie. Nóg wel, in het najaar gaan de deuren weer open voor het publiek. Op tijd en zonder budgetoverschrijding. Maar in de tussentijd wordt er vanzelfsprekend met man en macht gewerkt aan de verbouwing. En is er af en toe ook iets moois en nieuws te melden. Zoals het kunstwerk van de Schot Nathan Coley.

In een centrale ruimte tussen publieksruimtes en het museum zelf is hij druk aan de slag. Aanpalend aan het grote (en nu overkapte) binnenhof wordt er driftig gemetseld. Want Coley's werk is een muur, opgebouwd uit 17e-eeuwse bakstenen. De gedachte erachter is het nut van die stenen destijds, op de reis vanuit de Nederlandse haven als ballast, vervolgens als bouw materiaal in verre oorden als ze plaats moesten maken voor specerijen en soortgelijke exotische waar.

Coley ziet op die manier de stenen als een soort afspiegeling van de Nederlandse geschiedenis rond de ontdekkingsreizen. „De cirkel is rond door nu hier, op de plaats van vertrek, deze muur te plaatsen.” De ruim 6000 stenen zijn overigens vrijwel allemaal uit Den Bosch afkomstig. „Van rond 1650, dus de periode klopt”, licht Coley toe. „Ze hebben in acht maanden een-

*Stenen
verhaal
in het
museum*

zelfde reis gemaakt naar vier verre oorden: Singapore, Australië, Suriname en St.-Eustatius. Van die laatste drie plekken zijn ook weer stenen naar Nederland gekomen. Soms hebben ze een kleiner formaat, zoals de zogenoemde IJsselstenen uit Australië.” In de muur zijn die met enig speurwerk dan ook wel weer terug te vinden.

Het heeft al met al nog heel wat voeten in aarde gehad voordat die 'vreemde stenen' in Nederland waren, vertelt Joost ten Bruggencate, die als intermediair heeft gefunctioneerd. „Die Australische ste-

nen, daar zijn er maar weinig van en dat zijn dus echt museumstukken. Het staat er zelfs op. Die hebben we in een bruikleen gekregen, uiteindelijk.”

Resultaat is een opvallende sculptuur met een heel verhaal. Driedimensionaal, architectonisch, zoals veel werk van Coley.

Over de wordingsgeschiedenis ervan komt een publicatie. En begin oktober kan iedereen voor zichzelf het resultaat zien, want dan staan de deuren van het museum zeven dagen in de week weer wijd open voor het publiek.

• *Coley's werk is een muur, opgebouwd uit 17e-eeuwse bakstenen.*

FOTO:
MARTIN
WAALBOER